

forskellige Opfattelser gældende saavel her i Salen, baade i Aar og i Fjor, som i Udvalget, men vi ere blevne et Flertal, som har stillet Ændringsforslaget, og selvfølgelig anbefaler jeg, at det vedtages. Vi fik i Fjor Oplysninger om, at et Paabud om Pasteurisering af Valle og Affaldsmælk ikke vilde medføre nogen overordentlig stor Udgift. Jeg skal i saa Henseende henvise ærede Medlemmer til en Udtalelse fra de særlig sagkyndige, der ledsager Betænkningen, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, jeg har vist omtalt det ved en tidligere Lejlighed. Men naar disse Udtalelser reducere Udgiften til Pasteurisering af Valle og Affaldsmælk til en ren Ubetydelighed, tror jeg ikke, det holder Stik. I alt Fald har Udvalget faaet Oplysninger, der pege i modsat Retning, fra de danske Mejeriers Maskinfabrik i Kolding, der har opstillet Beregninger over, hvad det vil koste at lade Pasteuriseringsapparater under to forskellige Former til Pasteurisering af Valle og Affaldsmælk indlægge i Mejerier, og det mindste Beløb, der er Tale om for Indlæg af et saadant Apparat, er 700 Kr., mens det største er paa 1,650 Kr. Det er ikke ubetydelige Udgifter, der her er Tale om. Hvis Bestemmelsen fastslaas for alle Landets Mejerier, vil det dreje sig om Millioner af Kroner. I hvert Fald anse vi, der have stillet Ændringsforslaget, det for rigtigst ikke at træffe en saadan Bestemmelse, saa længe der ikke foreligger Fodringsforsøg, hvorved Nødvendigheden af Pasteurisering af Valle og Affaldsmælk virkelig fastslaas. Og viser det sig absolut nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse, vil det være rigtigere at sætte den i selve Pasteuriseringsloven end i dette Lovforslag, hvor den ikke hører hjemme.

Ændringsforslagene Nr. 14 og 15 ere saa let overskuelige, at jeg ikke har Grund til at omtale dem. Derimod er der en betydelig Realitet i Ændringsforslag Nr. 16 til § 9. Derefter skal der til 5te Stykke i § 9 føjes: „samt at deltage i de af Mejeriorganisationer foranstaltede Smørbedømmelser“. 5te Stykke i § 9 kommer da til at lyde saaledes: „Landbrugsministeren kan derhos efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation paabyde de til Kontrol antagne Mejerier at deltage i de af det landøkonomiske Forsøgslaboratorium foranstaltede Smørudstillinger“ — efter Ændringsforslag Nr. 15 rettes dette Ord til „Smørbedømmelser“ — „efter de for disse fastsatte Regler samt at deltage i de af Mejeriorganisationer foranstaltede Smørbe-

dømmelser“. Denne Bestemmelse i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 19 til § 10, hvorved der gives Landbrugsministeren en Bemyndigelse til efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation midlertidigt at fratage saadanne Mejerier, hvis Smør skønnes utjenligt til Udførsel, Retten til at benytte Lurmærket, er der særlig Grund til at fæste Opmærksomheden ved, for vi maa huske, at det særlig er om § 9, at der har gjort sig en Meningsforskel gældende baade her i Salen og i Udvalget, som virkelig indeholder nogen Realitet. Vi fra vor Side have stadig holdt paa, at det vilde være rigtigst, at de Foranstaltninger, der træffes baade med Hensyn til Renlighedsregulativet, med Hensyn til Deltagelse i Bøtteudstillinger og Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger saavel som Bestemmelser af en saa radikal Natur som at gaa til at fratage et Mejeri Retten til at benytte Lurmærket, kun maa foretages efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation. Ændringsforslagene Nr. 16 til § 9 og Nr. 19 til § 10 ere, synes jeg, af størst mulig Værdi, idet det nemlig er Forslag, der ere indsatte efter Forhandlinger med Mejeribrugets Fællesorganisationer, det beder jeg særlig lagt Mærke til. Det vilde vistnok ellers have været umuligt for os at sætte Bestemmelser af den Natur ind i Lovforslaget, i hvert Fald tror jeg, vi ikke havde dristet os til det, hvis de ikke netop vare komne til Stede efter Forhandlinger mellem Landbrugsministeren og disse Organisationer.

Saa er der Ændringsforslaget Nr. 20 til § 14. Det indeholder en Lempelse for Importørerne af fremmed Smør. Det gaar ud paa at stryge sidste Stykke af Paragraffen og i Stedet for at indsætte: „Saa fremt Smørret indkommer uden at være mærket som i nærværende Paragraf paabudt, skal der dog gives Importøren Lejlighed til at frigøre sig for Ansvar, ved at han enten foretager Mærkningen, forinden Udleveringen fra Toldvæsenet finder Sted, eller til Toldvæsenet afgiver Erklæring om, at den paabudte Mærkning vil finde Sted paa hans Lager, forinden Falholdelse finder Sted.“

Det er navnlig den sidste Bestemmelse om, at der gives Importørerne Ret til at mærke Varerne, efter at de have faaet dem hjem paa Lager, der er af Vigtighed. Denne Lempelse er, saa vidt jeg ved, sket efter Anmodning fra Importørerne til den højtærede Landbrugsminister.

Ændringsforslag under Nr. 21 til § 19 gaar ud paa at stryge Undtagelses-